

OZVĚNY SMIDARSKA

SRPEN 1995
Kč 4,-

12

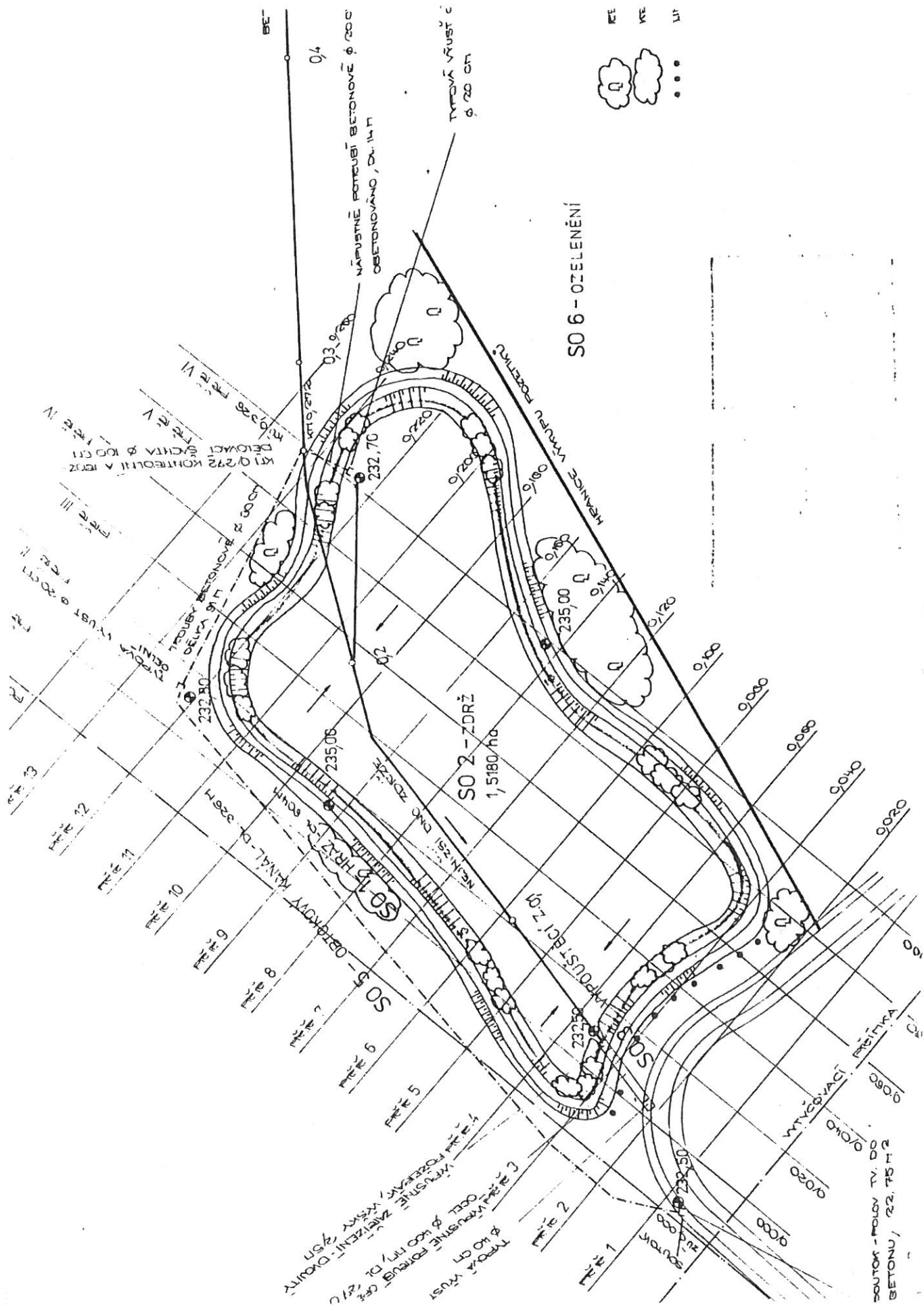
Z obsahu čísla: Slovo starosty X Nová rubrika - DOPISY ČTENÁŘŮ X
Seriál Fr. Vaníčka - POLKA DO SMIDAR X Historické okénko X
Společenská kronika X Autovrakoviště Smidary X Sport X Křížovka

SLOVO STAROSTY

Již pomalu se blíží konec prázdnin i pěkného léta. Většina mládeže i dospělých využila pěkného počasí k pobytu u vody na různých místech naší republiky i mimo ni. Tato možnost bohužel je velmi omezená v oblasti našeho obecního úřadu. V minulosti byly sice vybudovány tzv. požární nádrže /Křičov, Loučná Hora, Chotělice/, které jsou využívány k místnímu koupání, ovšem zajištění čistoty vody je velice problematické; a i přes nemalé finanční náklady se to daří na krátkou dobu. Důvod je prostý: nádrže jsou pouze napuštěny vodou a obměna vody není, a proto dochází k brzkému znehodnocení i k možnosti výskytu různých onemocnění. Snahou obecního úřadu bylo a stále je zajistit pro občany přiměřené podmínky ke koupání v místě. Tato snaha bohužel narážela na velké problémy, týkající se vlastnických vztahů pozemků, připadajících k realizaci výstavby vodní nádrže. V těchto dnech je konečně tento problém vyřešen, a lze tudíž konstatovat, že podmínky jak finanční, tak i majetkové nebrání k započetí výstavby této nádrže. Předností nádrže nesporně je ta skutečnost, že voda bude napouštěna z mlýnského náhonu Javorka /u splávku/ s možností úplného vypuštění v prostoru triolského mostu. Umístění nádrže je u Trioly směrem na Medřič a vodní plocha nádrže je 1,75 ha. Dokončení nádrže je do letní sezóny 1996. A tak všichni milovníci koupání našeho obvodu se mají na co těšit. Podrobnější seznámení s výstavbou vodní nádrže se mohou zájemci dozvědět na obecním úřadě.

Jan Šefara
starosta

Situční plán budoví VN

Redakce

Pro stále vzrůstající zájem čtenářů o náš časopis otvíráme novou rubriku

DOPISY ČTENÁŘŮ

Postoje pisatelů v uveřejněných textech nemusí být vždy v souladu se stanoviskem redakce. Naším záměrem je dát členářům prostor pro názorovou diverzifikaci. Dopisy korigujeme jen po jazykové stránce, jiná úprava by souvisela s cenzurními zásahy.

Dopisy posílejte na adresu:

Eva Řeháčková,
odpovědná redaktorka časopisu SMIDARSKÉ OZVĚNY,
Obecní úřad
Smidary

x x x x x x x x

červenec 95

Vážená redakce,

jsem rád, že "OZVĚNY SMIDARSKA" se neztratily z obzoru ani z našeho povědomí, ale naopak. I když vycházejí nepravidelně, vždy se stávají středem zájmu mnoha lidí našeho nejbližšího okolí. Ne jinak tomu bylo i s letošním květnovým vydáním. Přečetl jsem "OZVĚNY" velmi pozorně. Zvláště články p. Růžičky, předsedy ZD Smidary - Červeněves, a přiložený samostatný výtisk s rozhořčeným vyjádřením p. JUDr. Žejdla, právního zástupce ZDV, i vedení a představenstva ZDV k vzájemným vztahům ZD, jsem četl pečlivě.

Mezi invektivami účastníků veřejné diskuse proniklo i jméno mé manželky, coby žadatelky transformačního podílu. Protože jsem v celé záležitosti dost zainteresován, chtěl bych také učinit "vyjádření", pokud ovšem bude mít členář zájem a vůbec

ochotu si jej přečíst.

Musím však předeslat - že v sobě nechovám naprosto žádnou nevraživost vůči vedoucím ani členům jednotlivých ZD. Myslím si, že mají nejen právní, ale i morální povinnost prosazovat i obhajovat zájmy svých ZD.

Ani my se těchto výsad nechceme vzdát. Ale proč zase tolik vzruchu a vytváření nepohody snad až k nenávisti?

Tak tedy slušně, stručně, ale důrazně - z naší strany. Padesátá léta dnešní mladí vedoucí obou zemědělských družstev, ani většina členů, nemohou pamatovat. Přesto do jejich života podvědomě, ale nekompromisně zasahují.

Na naši naši výzvu o poskytnutí náhrad za zničené hospodářství /včetně budov/ odpovědělo původní vedení ZD Červeněves /p. ing. Blaha v květnu 92/, abychom uplatnili svůj nárok u státu, že ZD nemá žádné podklady o předání hospodářství /tj. Černochova/ do JZD.

- A vyřízeno. Za nepořádek v účetní evidenci místního JZD Chotělice, ve sloučeném JZD Smidary, jsme nesli odpovědnost asi my. Dalo nám mnoho práce a úsilí podklady obstarat.

Po předložení důkazů, /kopie soupisu majetku, rozsudků, protokolu o převedení hospodářství, včetně živého a mrtvého inventáře do místního JZD Chotělice, doklad o vystěhování rodiny, odhad škod aj./ již nový předseda sloučeného ZD p. Růžička, ale i p. ing. Valenta bez výhrad uznali, že ZD je v našem případě "osobou povinnou" dle zák. č. 229/91 Sb. Do dnešního dne tuto skutečnost nepopírají.

Jako osobu povinnou jsme požádali v srpnu 93 ZD Smidary - Červeněves o vydání transformačního podílu ve smyslu zák. č. 42 § 13 odst. 2.

V odpovědi jsme obrátem obdrželi informaci, že transformační podíly byly předány do zemědělského družstva vlastníků dle soupisu, za účelem vypořádání oprávněných osob.

Požádali jsme tedy ZDV o vydání transformačního podílu /rovněž v srpnu 93/, neboť neměl být součástí mezi námi dohodnutého převodu majetku dle zákona o půdě. Také dodatečně udělená "plná moc" byla pouze pro převod půdy a ŽM inventáře, ne však pro podíl z transformace ZD Smidary - Červeněves.

Po několika urgencích odpovědi nás navštívili /4.1.94/ p. JUDr. Žejdl a paní účetní Draštíková s ústním vysvětlením, jakže to s transformačním podílem je. Po projednání celé záležitosti poněkud s nejednotnými názory jsem požádal o písemnou odpověď, kterou jsme

obdrželi vzápětí. Je v ní v podstatě opakováno, že náš nárok byl na samostatné příloze jako nevypořádaný družstvu vlastníků. Prostřednictvím naší plné moci nepřevzalo /prý/ ZDV nárok na živý a mrtvý inventář, a proto nemohlo ZDV převést ani transformační podíl, na který se plná moc nevztahovala.

Při opětovném prověření tohoto stavu v ZD Smidary - Červeněves jsme nezjistili samostatnou přílohu, ale byla nám předána kopie protokolu o předání a převzetí majetku jednotlivých vlastníků. Tedy půdy, ŽM inventáře a podílů z transformace.

Mezi jmény na seznamu jednotlivých vlastníků je i jméno manželky J.Ř. pod poř.č. 439.

Byli jsme mezi prvními, kteří zástupcům ZDV /p.Havlůjovi a Řeháčkovi Jos. ml./ předběžně podepsali souhlas s převodem půdy a ŽM inventáře do ZDV. Zároveň jsem upozornil, že dosud nemáme ukončenou rehabilitaci a restituci.

Proč najednou jen majetek manželky, jako jediné, nebyl vypořádán? /převeden?/

Nemá tato skutečnost nádech neserióznosti? ZDV s naší půdou, ŽM inventářem a možná i s naším transformačním podílem hospodaří.

Dle našeho názoru tady asi vzniklo jádro pudla.

Tak tedy - ZD Smidary - Červeněves náš podíl z transformace nemá, ale má protokoly o předání a převzetí tohoto majetku do ZDV, podepsané vedoucími pracovníky obou družstev.

Vedení ZDV tvrdí, že náš podíl z transformace zemědělského družstva Smidary - Červeněves nepřevzalo, protože nepřevzalo ani půdu a ŽM inventář /viz sděl. ze dne 4.1.94/.

Podíl z transformace zemědělského družstva Smidary - Červeněves se prostě manželce ztratil.

Můžeme mlčet a ponechat tento stav "vyhnívací metodě"?

Má tato situace logiku? Co může laik dělat.

Narušené vztahy mezi oběma ZD nejsme schopni vyřešit, ale nechceme také, aby náš případ zůstal nedořešený. Nevíme, kdo má povinnost k tomuto transformačnímu podílu - osoba povinná, nebo protokoly o předání půdy, ŽM inventáře včetně transformačního podílu.

Upozornil jsem obě vedení ZD, že nás asi musí porovnat někdo jiný, objektivní. Nastalo krčení ramen - a souhlas.

Sbalil jsem celou záležitost a odnesl tomu objektivnímu na posouzení. Nebylo by to poprvé ani podruhé, kdybychom se mohli stát předmětem nějaké machinace.

Po trpkých zkušenostech je naše rozhodnutí pro někoho nepochopitelné ?

A nejsou tohle zbytečné spory ? Kde a proč vůbec vznikají ?

Chytračí snad někdo - nebo chce chytračit ? Nebo je to opět takové malé znárodnění ? To je otázek.

Ale může to být i tak, že ZDV požádalo ZD Smidary - Červeněves o vydání majetku všech svých vlastníků včetně podílů z transformace - tedy i manželky, přesto, že není členem ZDV, - a po vzájemné dohodě ZD Smidary - Červeněves majetek vydalo a předalo /viz protokoly/. Co se týká našeho podílu z transformace - vydání i převzetí proběhlo bez našeho vědomí a souhlasu.

Domnívám se, že právě tento okamžik si uvědomuje p. Růžička jako představitel právnického subjektu - tedy "osoby povinné", že k předání a převzetí našeho podílu z transformace do ZDV došlo neoprávněně. Proto také asi podmiňuje ukončení celé akce o podílech tím, že ZDV převezme na sebe vypořádání podílu manželky a bude zastaven soudní spor. /viz "VYJÁDRĚNÍ" p. JUDr. Žejdla/.

ZDV však tvrdí, že náš podíl z transformace nepřevzalo. K jaké dohodě může asi dojít a proč se hašteřit donekonečna - je nasnadě. Jsem téměř přesvědčen, že jednání se zdržuje a prodlužuje záměrně. Na obou stranách jsou však lidé, i členové ZD, kteří se stávají účastníky snad záměrně živeného nepřátelství. Mají k sobě asi už tak daleko, že spolu mluví skrz prsty, přes soudy, nebo - jak se říká - přes penu na sklenici vypitého piva. Každý neinformovaný občan, ať člen či nečlen ZD, pak snadno podléhá různým, tendenčně zaměřeným projevům či názorům, protože nemá možnost posoudit pravdivost předkládané argumentace.

Ano, ve své podstatě se jedná řádově o milionové hodnoty společného majetku lidí, obhospodařovaného v družstvech. To však neznamená, že by majetek musel být získáván opět bez právní podstaty na úkor dobrých vzájemných vztahů.

Měla by platit nejen zákonná, ale i všeobecně uznávaná pravidla v jednání, chování i počínání.

Tak tento svůj názor či vyjádření "ke kauze transformační podíl" - když už se objevil na veřejnosti - předkládám členáři, aby si úsudek a pohled na takovou situaci učinil sám. Bez soudu a bez rozsudku.

Je to vyjádření sice stručné, ale doufám srozumitelné. Mohlo by být mnohem delší. Ale diskutovat v tisku by snad už bylo zbytečné.

A pro nás stále trvá dilema - je náš podíl z transformace v ZD Smidary - Červeněves - nebo v ZDV Smidary - Chotělice? nebo nikde? Bohužel, adopci k transformačnímu podílu zřejmě asi musí určit ten objektivní - soud.

Nechteli jsme se soudit. Není to v naší mentalitě. Ale nastražené podmínky nás k tomu donutily.

Miroslav Řeháček
Chotělice 31

x x x x x x x x

Košice 18.07.1995

Milí priatelia,

volám sa Marián Gladiš. Pochádzam z Košíc, metropoly východného Slovenska a týmto súkromným listom by som Vás chcel úctivo požiadať o Vašu šľachetnú pomoc.

Som zberateľom dobových pohľadníc a korešpondenčných kariet. Minulý rok pribudlo do mojej zbierky niekoľko ďalších kusov. O ich pôvode sa snažím získať čo najviac informácií. Medzi novými kartami som našiel dve z konca minulého storočia adresované ak. maliarovi Frant. Dyckovi.

Prvá karta je napísaná 25.4.1893 a odoslaná z Nymburku a adresovaná: Pan Frant. I. Dyck, ak. malíř, Smidary. Autorkou karty je manželka pána Dycka Betty. Druhá karta je napísaná 2.11.1895 a odoslaná z Hradca Králové pánom Emanovským. Je adresovaná: Pan Frant. I. Dyck, ak, malíř, Nymburk.

Mojou snahou je bližšie spoznať pána Dycka a jediná konkrétna stopa ma privádza do Vašej obce. Predpokladám, že pán Dyck žil vo Vašej obci. Začiatkom roku 1893 sa jeho manželka Betty s deťmi zrejme presťahovali do Nymburku, o čom dáva manželovi správu oným korešp. lístkom z 25.4.1893 z Nymburku, a kde vyjadruje nádej, že sa čoskoro za nimi presťahuje. Tak sa zrejme aj stalo, pretože korešp. lístok z 2.11.1895 je už pánovi Dyckovi adresovaný do Nymburku / poslal ho pán Emanovský a pojednáva o nákupe akýchsi vecí - zrejme maliarskych potrieb/. Tieto moje úvahy sú len domnienkami.

Preto si Vás dovoľujem úctivo požiadať o pomoc pri zisťovaní skutočností okolo života pána ak. maliara Frant. I. Dycka, nakoľko zrejme budete mať možnosť nahliadnuť či už do obecnej kroniky alebo matriky. Rád by som vedel o jeho žijúcich potomkoch, ktorí by mi snáď vedeli poskytnúť osobné informácie.

Rád by som Vás teda požiadal o pomoc pri zistení faktov, ako dlho pobýval významný český akademický maliar Frant. Dyck vo Vašej obci Smidary. Dúfam, že Vám pri Vašej snahe pomôžu fakty, ktoré som už skôr uviedol. Verím, že budeme spolu úspešní pri hľadaní faktov o tomto významnom človeku, čo v nemálo pomôže i Vašej obci.

Vopred Vám všetkým ďakujem za Vašu šľachetnú ochotu a teším sa na kontakt s Vami.

S priateľským pozdravom

Marián Gladiš

Smidary, 1.8.95

Vážený pane,

odpoviadame na Váš písomný dotaz ze dne 24.7.95. Odpoveď pro Vás zpracoval PhDr. František Vaníček, smidarský rodák. Posíláme Vám výpisy, které se týkají ak. malíře Fr. Dycka. / Výpisy z knihy Paměti městečka Smidar nad Cidlinou od Václava Šráma, vyd. 1904 /.

" Není mnoho takových chrámů po našem venkově jako ve Smidarech. Zmiňujeme se ještě o třech obrazech, které jsou v presbytéři zavěšeny, a to kvůli reliefům, jimiž ozdobeny jsou.

První obraz r. 1884 Františkem Dyckem, akademickým malířem a rodákem smidarským malovaný, představuje Rodinu Páně, jak přijímá návštěvu Zachariáše a Alžběty. Panna Maria, za níž stojí sv. Josef, drží pod paží Ježíška a obličejem k němu se sklání, jakoby mu oznamovala, kdo návštěvou k nim přichází. Zachariáš a Alžběta v úboru cestovním přichází se sv. Janem Křtitelem, jenž líbá Ježíškovi ruku.

Druhý obraz mnohem starší a částečně poškozený, představuje sv. Jana Nepomuckého, jak rozdává almužnu.

Nad každým obrazem jest relief zlatený a sice polovypuklá dřevořezba pěkné práce. První znázorňuje krále Václava sedícího na trůně, v obličeji jeho zračí se hněv a krutost, napřaženou rukou odmítá sv. Jana v hávu kanovníckém, jenž odmítavým pohybem ruky dává králi na srozuměnou, že choutce jeho nevyhoví. Mezi oběma postavami jsou kleště a pochodeň, za sv. Janem mitra a berla biskupská.

Na druhém reliefu téže práce a úpravy vidíme, jak král Václav navštívil sv. Jana v žaláři a ještě jednou jej vybízí, aby žádosti jeho byl po vůli. Světec však rukou odmítá.

Třetí obraz r. 1885 Františkem Dyckem malovaný znázorňuje, jak Kristus křísí Lazara. Na reliefu z doby as pozdější než první dva, avšak podobné práce, vidíme domácnost Rodiny Páně, Panna Maria drží šat neb plátno, jež pere, v dílně sv. Josef osekává dřevo a Ježíšek přidržuje rukou šňůru. Náčiní tesařské doplňuje pěknou tuto řezbu. / str. 262/

Na straně 305 shora uvedené knihy, kde je popisován kulturní a společenský rozkvět ve 2. pol. 19. stol. ve Smidarech, uvádí autor /při výkladu o místním divadelním spolku/ následující zmínku o akad. malíři Dyckovi.

" Spolek má dosti prostranné jeviště ve dvoraně městské radnice s pěknou oponou od rodáka zdejšího akad. malíře Dycka malovanou, bohatou knihovnou a garderobou."

Podrobnější údaje o životě /event. díle/ ak. malíře Fr. Dycka by Vám pravděpodobně mohli poskytnout někteří žijící členové Dyckova rodu, kteří se ze Smidar odstěhovali již před mnoha lety /a jejichž přesnou adresu neznáme/ :

hlavně pan Antonín Kučera, Liberec,
a p. Jaroslav Cermánek, Tanvald.

Vaši práci oceňujeme a těší nás Váš zájem.
S pozdravem

za OÚ Smidary
Eva Řeháčková

PhDr. František Vaníček

ZE SMIDAR A OKOLÍ

Všem, kdo mají rádi Smidary

Polka do Smidar

*Hudební rešerše
První část*

Jen několik starších občanů našeho městečka ví, že existuje hudební pochod s názvem DO SMIDAR. Jen málo z nich zná jméno autora této polky, která se občas hraje ještě i v současné době. A nikdo z nich netuší jak tato skladba vznikla, proč dostala název právě DO SMIDAR. Jaký vztah měl skladatel ke Smidarům? Názorů o tom bylo několik.

Dříve mě to netrápilo. Skladbu jsem znal. Měl jsem ji doma na gramofonové desce, kdykoli se mi zachtělo, pustil jsem si tento řízný pochod a poslouchal pyšně s vědomím, že to je polka mého rodného města.

Ale v posledních letech, když už jsem se přehoupl na druhou stranu životní barikády a začal se chýlit k rodné hroudě, probouzí ve mně všechno zajímavé a záhadné, co se týká Smidar, choutky přímo detektivní.

Začalo to v úterý 17. května 1988 v 16 hodin 20 minut. Právě jsem se holil a poslouchal rádio.

Pojednou se ozvalo:

~ Nyní uslyšíte dvě polky Josefa Hotového.

Polka DO SMIDAR.

Hraje orchestr Karla Valdaufa za osobního řízení svého kapelníka.~

Položil jsem rychle svůj "braun sixtant" na stůl a napůl neoholený jsem vystartoval s hrajícím tranzistorovým rádiem na ulici.

Byl slunný den, na lavičce před sousedovým domem seděl jeho majitel, pan Bedřich Škáva, v družném rozhovoru s panem Radomírem Blažkem. Dřepł jsem si k nim, požádal o prominutí, že je ruším.

Tak, pánové, posloucháme. Polka DO SMIDAR.

A zesílil jsem hlasitost až na maximum.

Po skončení se znovu ozval hlasatel.

~ Tak to byla polka DO SMIDAR. Proč do Smidar? Pravděpodobně za ANIČKOU. Tak se totiž jmenuje druhá polka Josefa Hotového, kterou hraje opět pod taktovkou svého dirigenta orchestr Karla Valdaufa.~

Pak se mezi námi rozvinula čilá debata.

Josef Hotový, to byl Smidarák, fakt, ale kdepak, co vás vede, ten tady byl jenom zaměstnaný, to určitě, prosím vás, ten byl z Hořic, ale ve Smidarech se učil hrát na housle, víte, jak to bylo, Josef Hotový byl tenkrát mladý kluk a chodil do Smidar lancovat, přitom si nabalil jednu hezulku a pak sem za ní chodil.

V noci jsem se převaloval, ne a ne usnout, stále mi to vrtalo hlavou.

Jak to vlastně bylo?

Druhý den jsem napsal dopis a odeslal ho do Československého rozhlasu.

Odpověď došla 30.května.

~... v Hudebním slovníku jsme našli Josefa Hotového, nar. 8.8.1904 v Radějovicích okr. Praha - východ. Byl ředitelem kůru v Popovičkách, měl vlastní kapelu, žil ve svém rodišti a složil na 100 pochodů, valčíků, polek aj. Zřejmě tam musíte zahájit své pátrání. ~

Po pravdě řečeno, byl jsem zklamán, tohle všechno jsem už věděl předtím. Vyhledal jsem si to sám v hudební encyklopedii. Doufal jsem, že v rozhlasovém hudebním oddělení budou větší odborníci, kteří mně ze zdrojů pro mne nedostupných poskytnou více faktů o životě a tvorbě Josefa Hotového.

Za čtrnáct dní, když se mé rozladění pomalu rozplynulo, jsem přece jenom našel v dopisu z Československého rozhlasu jednu velmi cennou radu, kterou vyjadřovala poslední věta: " Zřejmě tam musíte zahájit své pátrání." - To je v Radějovicích. Nebylo tam ovšem směrovací číslo /které jsem nenašel ani v příslušné brožuře/, rovněž chyběla i adresa skladatelova.

14.června jsem poslal svůj dotaz na MNV Radějovice, okres Praha - východ.

Odpověď nepřicházela. Asi neúplná adresa, čertví. Už jsem se s případem málem rozloučil.

22. července jsem měl doma lístek.

"... od našeho MNV v Radějovicích jsem dostal Váš dopis, který se týká mého otce, ale ten bohužel už nežije. Jsem syn hudebního skladatele J.Hotového... Budete-li něco potřebovat, napište mi na adresu atd... Rád Vám ve všem vyhovím."

Prima primisima, řekl jsem si. Člověk musí mít výdrž.

Napsal jsem panu Hotovému dlouhý dopis ve formě písemného interview. Otázky se týkaly života a díla skladatele Josefa Hotového; přirozeně velmi důležitým dotazem byla žádost o vysvětlení vzniku polky DO SMIDAR a vztahu skladatele k našemu městečku.

Tak. Alea iacta est. Kostky jsou vrženy. Dny ubíhaly, téměř dva měsíce, ale stále nic nepřicházelo. Nemohl jsem se dočkat odpovědi. Bylo mi to divné, vždyť pan Hotový junior ve svém lístku mi laskavě nabídl " rád Vám ve všem vyhovím". Obával jsem se, jestli se dopis neztratil /všechno je možné, vždyť víte/.

Byl jsem na rozpacích. Mám znovu napsat, či ještě počkat?

To dilema mě znekvůžňovalo.

Babo, rad' !

Uvědomoval jsem si, že odpověď na můj dlouhý " dotazníkový" dopis vyžaduje spoustu času. Nechtěl jsem nikoho otravovat.

Ale přece jenom jsem se rozhodl, že nebudu už déle čekat.

19. září jsem odpověď urgoval.

Byl jsem jako štěnice, fakt.

Zakousl jsem se do stopy jako ohař.

Uvidíme, co to udělá.

Dne 6.října jsem dostal dlouhé psaní od pana Josefa Hotového. A musím říci, že mi udělal velikánskou radost.

Dosáhl jsem cíle.

Dozvěděl jsem se mnoho zajímavého ze života a díla skladatele Josefa Hotového, přímo od jeho syna, který zdědil po svém otci hudební nadání a vede po něm i radějovickou kapelu. Je to výtečný hudebník, v pražském rozhlasu je zaměstnán jako hráč na violu.

A pro nás to hlavní?

Dopis obsahoval vysvětlení o genezi polky DO SMIDAR.

Smidarská polka vznikla vlastně náhodou shodou okolností. Byl to hudební dárek. Radějovický kapelník a komponista složil polku DO SMIDAR kolem roku 1831. Věnoval ji na rozloučenou oblíbenému a vynikajícímu trumpetistovi svého orchestru, který opouštěl radějovické kamarády a stěhoval se kamsi ke Smidarům.

Tak to tedy bylo.

Naše patrání skončilo.

Causa Smidary - Josef Hotový je uzavřena.

Corpus delicti - rozhlasová nahrávka a gramofonová deska s polkou DO SMIDAR byly impulsem a zároveň usvědčily pachatele.

Původní domněnky byly matoucí, stopy nikam nevedly.

Pachatel - autor nebyl ze Smidar, nikdy tady nebydlel, nebyl tu zaměstnán, ani nikde v blízkém okolí /např. v Hořicích, jak se tvrdívalo/, nevzdělával se tu hudebně /např. u pana Budiny, dalesovského učitele hudby, kapelníka a regenschoriho chrámu sv. Stanislava; což byla také jedna z hypotéz/, ani nechodil tancoval na smidarské parkety, neměl tady kamarády ani lásku, nebyl v tom žádný milostný příběh, žádná veliká šťastná nebo zhrzená láska k ohnivě smidarské krásce Aničce, jak před lety hlásil Československý rozhlas; vzpomínáte? / "Tak to byla polka DO SMIDAR. Proč do Smidar? Pravděpodobně za ANIČKOU. Tak se totiž jmenuje druhá polka Josefa Holového..."/. To byla přirozeně jen vtipná poznámka ve spojovacím textu rozhlasového moderátora.

Muzikanti z rodu Holových měli pevně zapuštěny kořeny ve svém rodišti. Hudební skladatel Josef Holový, prožil celý svůj život v rodných Radějovicích, které miloval a nikdy je neopustil.

Česká hudební historička Ludmila Vrkočová ve svém hudebním cestopisu, můžeme-li tak její knihu " D o m o v e m h u d b y " nazvat, o tom píše:

"...Naopak, dálnicí se vyhneme, abychom mohli v Radějovicích se sousedy zavzpomínat na populárního skladatele polek, pochodů, valčíků a vůbec výborného muzikanta Josefa Holového, který se tu roku 1904 narodil, celý život tu žil a také zemřel."

x x x x x x x x x

RK95

Život a dílo hudebního skladatele Josefa Hotového a ještě poetický přívazek o jeho polce Do Smidar Hudební rešerše Druhá část

" Tenhle nejkrásnější dar,
ať zní až do Smidar."

/závěr z textu k polce
DO SMIDAR/

Hudba: Josef Hotový
Slova: Karel Hlavatý

V první části naší kapitoly jsme rozlouskli jedno definitivní divertimento / když si s dovolením vypůjčíme terminus technicus pana Škvoreckého, kterým nazývá své televizní " hříchy pro pátera Knoxe"/. A to naše bylo pěkně překérní. A zvláštní, vidíte. Hudební detektivka, panečku, dlouhá léta nerozluštěná, zahalená tajemstvím. A my jsme ten zapeklitý případ neodložili nevyřízený "ad acta". Nezůstali jsme stát v půli cesty. Kdepak. My jsme kabrňáci. kampak na nás. Vypátrali jsme všechno, co se dalo.

Pro pořádek si zopakujeme výsledek.

Polku DO SMIDAR složil populární český komponista Josef Hotový pro jednoho vynikajícího muzikanta své kapely, který se z Radějovic odstěhoval ke Smidarům.

Tak. Punktum.

Nemohu si ale pomoci, musím pochválit sám sebe / nononó/, jak b r i l a n t n ě jsem si vedl při vyšetřování celého případu. To vám teda řeknu. L i t u j u Scotland Yard, vůbec n e v í, o jak t a l e n t o v a n ě h o, v š e m i m a s t m i m a z a n ě h o s u p e r i n t e n d e n t a h o nepřející osud připravil. Sláva renomovaných šerloků by p o h a s l a, kdybych se už v mládí o své budoucí kariéře rozhodl j i n a k. Kdybych se byl býval stal V e l k ý m D e t e k t i v e m, Č m u c h a - l e m - K o u m á k e m, S u p e r - Č e n i c h e m, a ne tím zproletarizovaným niemandským guru, do kterého mě vservíroval fantasmagorický E s t a b l i s h m e n t, v němž má generace mu-sela žít.

Nyní, vážení přátelé, joking apart, žerty stranou. Dostáváme se k jádru druhé části naší kapitoly.

K d o b y l J o s e f H o t o v ý ?

A chceme toho vědět o něm co nejvíc. Nás Smidaráky, to přece zajímá. Co říkáte?

Josef Hotový se narodil 8. srpna 1904 v Radějovicích u Prahy v rodině tesaře a malozemědělce jako čtvrté z pěti dětí. V patnácti letech utrpěl těžký úraz nohy při kácení stromů v lese. Bylo to za první světové války, z nemocnice se vrátil sice nepatrně, ale přece jenom tělesně poznamenán na celý život.

Protože se rodiče obávali, že nebude moci těžce pracovat, a protože projevoval velký zájem o muziku, umožnili mu splnit jeho velké přání. Začal se učit na klarinet a housle u svého staršího bratra Františka, který tehdy dirigoval radějovickou kapelu. Bratr u něho poznal výjimečné nadání, neobyčejný sluch, smysl pro rytmus a cit v hudbě. Proto se rodinná rada rozhodla, že ho budou posílat na další vzdělání do Prahy. Zdokonaloval se téměř dva roky ve hře na housle u pana Příhody, otce světově proslulého houslového virtuosa Váši Příhody.

Okolo roku 1923, když mu bylo 19 let, začal se pokoušet o vlastní skladby, které měly vždy premiéru v radějovické kapele. Protože získávaly stále větší odezvu nejen v Radějovicích, ale v celém okolí, navázal mladý komponista v Praze kontakt s tiskařskou firmou, která jeho skladby rozmnožovala.

Písničky Josefa Hotového se začaly hrát po celé republice a pronikaly i do ciziny /Rakouska, Německa, Jugoslávie, Polska/.

Zlatá éra komponování Josefa Hotového byla od roku 1925 až do okupace naší republiky německými fašisty.

Skládal polky, valčíky, pochody, tanga a waltze. Je autorem přibližně 250 skladeb, z nichž některé ani nevydal tiskem a hrály se jen v radějovické kapele, kterou mnoho let vedl se svým bratrem.

Hrával hlavně na housle a klarinet, ale i na nástroje, které momentálně v kapele chyběly /na heligon, harmoniku aj./, v kostele při mších na varhany, chodíval také zpívat na pohřby a svatby. Ze všech nástrojů však nejvíc miloval housle. Daleko široko byl znám jako nedostižný houslový virtuos.

Josef Hotový, mimořádně talentovaný a všestranný hudebník, patří právem do společnosti slavných českých muzikantů, jako byli Karel Vacek, Josef Poncar, Jaromír Vejvoda, Jindřich Bauer, Emil Kaplánek, Antonín Borovička, Karel Valdauf, byl i jejich přítelem a příležitostně dirigoval některé z jejich orchestrů.

Zemřel 2. dubna 1975 v Praze a je pochován v rodinné hrobce v Radějovicích - Oleškách.

Mezi nejznámějšími skladbami Josefa Hotového jako jsou např. ANIČKA, POSLEDNÍ POLÍBENÍ, ČERNOOKÁ, LÁSKA V MÁJI, ZIMNÍ RŮŽE, SVATEBNÍ VALČÍK, je také polka DO SMIDAR.

Nás rovněž těší, že smidarská polka je stále v repertoáru radějovického orchestru, který ji vyhrává pod taktovkou Josefa Hotového juniora, syna populárního skladatele, na tanečních zábavách.

Jako gramofonová nahrávka byla polka DO SMIDAR pořízena orchestrem Jindřicha Bauera, občas ji slyšíme i z celostátního rozhlasu, např. v provedení kapely Karla Valdaufa nebo v posledním aranžmá, jak ji interpretují Pražští muzikáři Antonín a Švehlý.

Polka DO SMIDAR je tedy působivé dílko svého žánru, které neztratilo životnost do dnešních dnů a jehož uměleckým záměrem je poskytovat potěšení lidem milujícím dechovou muziku.

Polka DO SMIDAR byla upravena pro zpěv a otextována muzikantem ze Smidar - Červeněvsi, bývalým kapelníkem jablonecké dechovky SMRŽOVANKY, Karlem Hlavatým.

Několik měsíců před jeho tragickou smrtí na počátku roku 1991 jsem slyšel Karla Hlavatého hrát na harmoniku polku DO SMIDAR. Zpíval přitom o své lásce k rodné Červeněvsi a Smidarům.

x x x x x x x x

Ilustrace: Radka Vaníčková - Krahulcová

Prameny: korespondence Fr. Vaníčka s Jos. Hotovým, Karlem Hlavatým,
Československým rozhlasem, MNV v Radějovicích
Ludmila Vrkočová Domovem hudby
framofonová deska s nahrávkou polky DO SMIDAR
notový záznam polky DO SMIDAR s textem K. Hlavatého
fotografie Karla Hlavatého /v hotelu Zlatý jelen v
Jablonci n.Nisou r.1990/

REFRÉN

NA BŘEHY ŘEKY CÍLÍ NY, DOHISTĚ RODNÉ DĚJINY,
VRACÍM SE TAM, KAM SE KAŽDÝ VRACÍ NEJRA DĚJ: SEN MLÁDÍ, HOCNÝ ČARO DĚJ. NA ŠKOLU, KAM JSEM
ČAO DIL RÁD, DO SMRTI BU DU VZPOMÍNAT, POHÁDKA MLÁDÍ, TA PRVNÍ LÁSKA
BLÁHOVÁ SVĚ KOUZLO MI ZACHOVÁ. VRODNÝ KRAJ, JÁ TO VÍM, ZASE JEDNOU ZABLOU
JÍM, TAM LÁSKU MÁM, JEDNOU JÍ TO ŘEKNU SÁM; MÁ PÍSEŇ ZNÍ,
JE TO MOJE VYZNÁNÍ, JE TO NĚCO JAKO DAR, CO MÁM TO DÁM. TENKLE
NEJKRÁSNEJŠÍ DAR AŽ ZNÍ AŽ DO SMIDAR!

KAREL HLAVATÝ

Středisková knihovna ve Smidarech informuje a nabízí

Knihovna Vás zve na návštěvu a nabízí nové knihy. Se vzrůstajícími cenami knih se snažíme nabídnout knihy i těm čtenářům, kteří se nyní rozmyšlejí je zakoupit. Jedná se hlavně o širokou paletu pohádkových knih i pro začínající čtenáře s množstvím krásných obrázků. Velice oblíbené jsou i různé druhy encyklopedií, které si často půjčují i dospělí. Jedná se o publikace o zvířatech a ze světa techniky. Pro dospělé můžeme nabídnout řadu knih, většinou hodnocených na vrcholech žebříčků bestsellerů autorů Steelové, Cooka a Simmela. Z našich autorů jsou tu nové práce Viewegha a Frýbové. Mezi nejzajímavější práce Michala Viewegha patří román *Báječná léta pod psa*, který si v naší knihovně můžete zapůjčit. Dříve než tak učiníte, dovolte mi, abych Vás s ním blíže seznámila.

Autor svou knihu uvádí: Tento román - jako koneckonců většina románů - je obvykle směsicí tzv. pravdy a tzv. fikce. Ať už je poměr těchto složek jakýkoli, nelze rozhodně tvrdit - jak často tvrdí mnozí čtenáři -, že postavy románu skutečně žijí a že události v něm zobrazené se skutečně staly.

Stejně tak ovšem nelze tvrdit - jak nás na tomto místě ujišťují mnozí autoři -, že "osoby a události následujícího příběhu jsou zcela smyšlené". Recenze Vieweghovy knihy byly velmi příznivé:

Groteskní kronika dvacetiletého osudu jedné svérázné české rodiny nabízí víc než jen pouhou zábavu. Představuje veselé ohlédnutí na neveselou dobu, jež mladému autorovi vysloužilo mimořádný čtenářský úspěch i odezvu u kritiky a v roce 1993 Cenu Jiřího Ortena /lektorský posudek/.

"Báječná léta pod psa nabízí víc než zábavu. Michal Viewegh psal o lásce rodičů a dětí, vnuků a prarodičů, otylých hochů a dospívajících dívek, manželů a manželek. O tom, že tahle láska a její všední trampoty přesahují ideologie."

Pavel Janáček, Nové knihy

"Michala Viewegha *Báječná léta pod psa* je román humoristický -
- a skvělý."

Pavel Tigrid, rádio Svobodná Evropa

- Historické okénko

13

První světová válka - POKRAČOVÁNÍ

=====

Zvony

=====

Zvon "Prokop" pro válečné účely sňat ve čtvrtek dne 14.12. 1916. V půl desáté naposledy jím zvoněno, načež byl na věži rozbít a po kusech sházen dolů. / V 11 hodin. /

Zvon "Stanislav" byl též pro válečné účely zabaven. Dříve než měl být zničen, měly být pořízeny jeho fotografie se 4 stran pro sbírky musejní. Fotograf Arnost Dyck odmítl fotografovat na věži a žádal sundání celého zvonu, aby mohl žádané snímky provést dole. Vojáci k tomu určení snesli zvon dolů. Zůstal celý a po skončení války vrácen do Smidar.

ZEPPELÍN

V pátek 7. května 1916 letěla okolo Smidar vzducholod'.

Převrat 28. října 1918

=====

Byl to den velikého historického významu, takový, jenž označován za milníky dějin. Byl toužebně očekáván. Již od 15. června 1918 od ztroskotání veliké ofensivy rakouské na řece Piavě bylo jisto, že Rakousko války nepřežije. V polovici září kapitulovalo Bulharsko, Turecko, již dříve zdolané, bylo bezmocným vrakem, 28.10. třetí člen spolku, Rakousko-Uhersko, mrtvo padá na zápasišť. O 14 dní později poslední člen Německo, za těžkých podmínek kapituje.

Ještě v sobotu 26.10. rakouská úřední správa s bojiště italského, hlásíc zahájení ofensivy italské rozplývala se chválou - však zatím vojáci vzali flinty na ramena a šli domů.

Zpráva o převratu přišla do Smidar až v úterý 29. října 1918. Očitý svědek A. Dyck píše: Byl jsem udiven, že ten dávný sen právě dnes stal se skutečností. Bylo mi jako bych spadl do doby Francouzské revoluce, vždycky se mi zdálo, že snad nebylo pohnutější doby v dějinách.

Záhy se sehnalo několik mladíků a utvořili skupinu, která si dala hrdý název "revoluční výbor", který měl za úkol provést očistu a vše odrakouštit, alespoň zevně. Šli na četnickou stanici a žádali odstranění tabule K und K Gendarmerieamt. Četnictvo nevědělo ještě o ničem, nemělo nijakých instrukcí. Telefonovali na okresní hejtmanství a odpověď: Jest-li si to občanstvo přeje, aby vyhověli. Tabule ještě dopoledne zmizela.

Potom přišlo na císařské orly z trafik a na školu. Pan řídící Hátle vydal obrazy monarchů Františka Josefa I. i Karla, které visely ve třídách na zdích, i všechny válečné pohlednice, které tam byly vystaveny. S touto kořistí šla mládež před školu, kde na náměstí za zpěvu a volání slávy vše spáleno. Potom přišla řada na poštu a na obecní úřad.

Záhy visel na domě A. Dycka veliký plakát: Sláva Československému státu! Ať žije Masaryk! Ať žije Wilson!

Večer pořádán skvělý lampionový průvod za ohromné účasti občanstva ve vzorném pořádku. Když se obcházelo náměstí na Hradčanech a první se vraceli, poslední teprve na náměstí vcházeli. Před radnicí starosta města p. Bedřich Kobrč měl proslov, načež se občané v klidu rozešli. Veliký den byl skončen. Mnozí uléhali s vědomím, že jsou samotní, však nescházelo ani bázlivců, kteří prorokovali, že se Němci pomstí.

Národní výbor

=====

Dávný sen českého národa se splnil. Samostatný stát Československý prohlášen 28. října 1918. Národní výbor se ujal v Praze ihned vlády, vydal první zákon, jímž prozatímne v platnosti ponechány veškeré zákony a nařízení bývalého Rakouska. Převrat se udál v Praze i na venkově bez porušení klidu a pořádku.

Pokračování příště.

Podle kroniky Fr. Šťovíčka
zveřejňuje J. Brixová, kronikářka

ZVONY NA ZBRANĚ

Zvon "Prokop" rozbit ve věži a po kusech hozen dolů.

14.12.1916

Na věži kostela od r. 1825

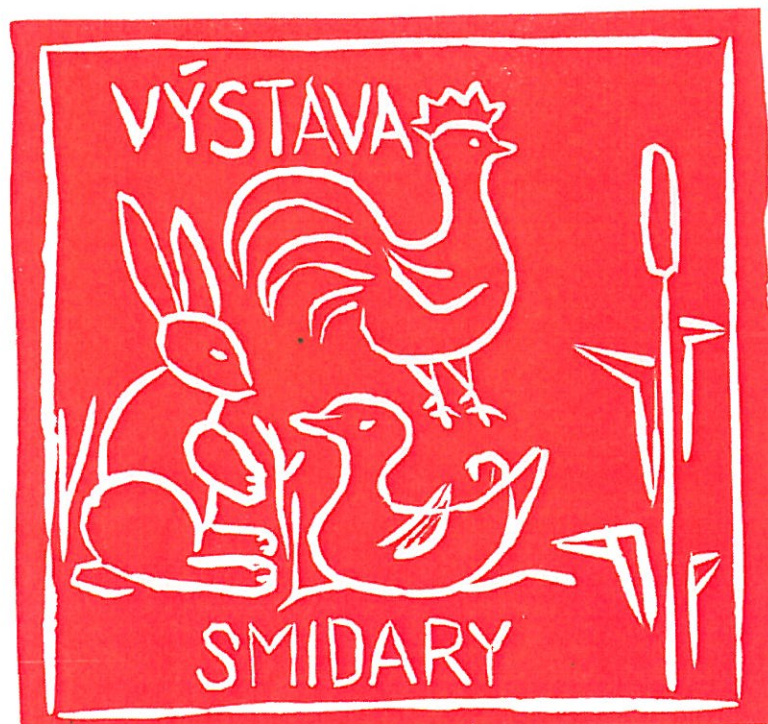

Druhý zvon "Stanislav" na žádost Arne Dycka sundán dolů celý a vyfotografován pro musejní sbírky.

POZVÁNKA

SDH CHOTĚLICE POŘÁDÁ POSVÍCENSKOU ZÁBAVU

v sobotu 26. 8.95 ve 20,00 hod. Hraje kapela p. Šimůnka.

Český svaz chovatelů ve Smidarech

pořádá ve dnech 2. a 3. září 95

OKRESNÍ VÝSTAVU ZVÍŘECTVA

Součástí výstavy je:

- výstava ciz. ptactva a akvar. rybek
- výstava a prodej květin
- prodej kaktusů
- výstava ovce a zeleniny
- výstava růží
- prodej drob. podnikatelů a prodejců

Občerstvení zajištěno.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ LOUČNÁ HORA

POŘÁDÁ POSVÍCENSKOU ZÁBAVU v PÁTEK DNE 8.9.95

HRAJE HUDBA P. ŠIMŮNKA

Dne 6. 9.95 /středa/ pořádá kulturní středisko ve Smidarech odbornou přednášku na téma "CO JE TŘEBA VĚDĚT O DOPLŇCÍCH RACIONÁLNÍ VÝŽIVY S VYUŽITÍM SORTIMENTU PŘI NEJČASTĚJŠÍCH ZDRAVOTNÍCH POTÍŽÍCH". Přednáší Vl. Tobola z Veselí na Moravě - vhodné pro všechny věkové kategorie. /Problémy odtučňování, řídnutí kostí, srdeční choroby, alergie atd./ SÁL OÚ v 19,30 hod.

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU

TŘI POHÁDKY

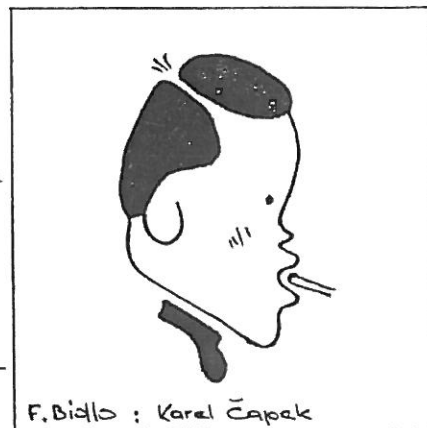

Dne 24.5.1995 přijela na pozvání kulturního střediska do smidarské sokolovny Zájezdová divadelní společnost Praha, /členové pražských divadel a hosté/, aby vystoupili nejprve v pořadu pro mateřskou školu a 1.st.základní školy "TŘI POHÁDKY PRO TEBE" a o hodinu později v několika scénách z divadelní hry MATKA od Karla Čapka, určených žákům 2.st. základní školy v souvislosti s jejich výukou.

Veselá pohádková skládanka s písničkami pro nejmenší diváky, kterou na námět L.Štíplové a Z.Adla napsal T.Kraucher, bylo čtyřicetiminutové pásmo, v charakteru malého kabaretu, složené ze tří pohádek: Dva chrousti, O zmrzlém králi, Poštovský panáček a písniček na motivy lidových a národních písní. Během tohoto představení se dětský divák nejen pobavil, ale získal i poučení a zazpíval si společně s herci.

MATKA ČLOVĚKA

DIVADELNÍ ADAPTACE PODLE POSLEDNÍ
HRY KARLA ČAPKA „MATKA“

F. Bidlo : Karel Čapek

"Čteme to tak často, že už se skoro zapomeneme otrásl nad takovou zprávou. Ještě se otřeseme, když nějaký Wiedemann zavraždí pět lidí; ale osmdesát, tři sta nebo tisíc zabitých lidí, to už je nějak neosobní, to už si členář ani nemůže představit... Ale už si to ani nemusíme představovat, ukážou nám to názorně a pohodlně v kinu. Pobořená ulice, roztrhaná těla, hořící mrtvoly, děti řvoucí v nepřítčetnosti hrůzy - ty děti jsou si ukrutně podobny, ať už jsou odkudkoliv... Bojím se, že si pomalu zvykneme i na tyto dojmy, pokud zůstanou jen na plátně... Ani na okamžik se nesmí ve světě rozmoci pocit, že obecný mravní řád světa je na tu dobu suspendován. Stůj co stůj musí být uchována kontinuita mravních ideálů, které jsme přejali a jež musíme odevzdat dál..."

Ve své hře Matka nechal jsem mluvit matku; domnívám se, že má dost co říci, dokonce víc, než je řečeno v mém kuse, a proto nechci jí ani skákat do řeči. Ať říká sama, co má na srdci; snad se potom ukáže, že to neleží na srdci jen jí. Autor má jediné přání, aby nemusel takové kusy víckrát psát. Ale to nezávisí na něm. To záleží na době, ve které žijeme."

KAREL ČAPEK: BŘEZEN 1938

Účinkovali:

ZDENA VAŘECHOVÁ

/ dříve známá televizní hlasatelka/

JINDŘICH POJER

TOMÁŠ KRAUCHER

JAN KUKLA

Podle metodického materiálu zpracovala: E. Řeháčková

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Nově narození

25.3.95 Adam Purma
Smidary 336

12.4.95 Jan Havlíček
Smidary 259

16.4.95 Miroslav Svoboda
Smidary 270

24.4.95 František Dohnal
Křižov 50

24.4.95 Michal Rejthárek
Smidary 17

25.4.95 Dominik Špinka
Smidary 255

24.5.95 Denis Restl
Červeněves

23.6.95 Markéta Havlíčková
Smidary 303

26.6.95 Aleš Král
Červeněves 53

28.6.95 Tereza Draštíková
Loučná Hora 84

2.8.95 Kateřina Šibravová
Smidary 298

Ve dnech 13.5. a 24.6.95 bylo v obřadní síni OÚ ve Smidarech slavnostně přivítáno do života celkem 11 nových občánků.

ÚMRTÍ

30.3.95 Josef Karvánek
Loučná Hora 59

25.5.95 Františka Zmítková
Loučná Hora 72

20.4.95 Kristina Pechová
Loučná Hora 25

20.6.95 Josef Haken
Chotělice 39

22.4.95 Marie Macáková
Smidary 281

14.7.95 Jan Bednář
Smidary 146

11.5.95 Radouš Mařas
Loučná Hora 36

17.7.95 František Vízek
Červeněves 17

12.5.95 Bohumír Pilař
Smidary 253

SŇATKY

29.4.95 Pavel Suchomel
Ohnišťany - Podlesí

17.6.95 René Hnál
Křičov

Lucie Buková
Ohnišťany - Podlesí

Michaela Blahníková
Křičov

Dne 27.6.95 se uskutečnilo v obřadní síni OÚ již tradiční ROZLOUČENÍ DĚTÍ S MATEŘSKOU ŠKOLOU. Malé slavnosti se zúčastnilo 17 dětí z MŠ, paní ředitelka a učitelka MŠ, pan učitel ZŠ, starosta a matrikářka. Na varhany doprovázela p. Mařasová a fotograf p. Dítě zajistil všem přítomným hezkou vzpomínku v podobě barevných fotografií.

M. Zavadilová
matrikářka

AUTOVRAKOVISŤE SMIDARY

V roce 1992 /v dubnu/ vznikla provozovna na základě povolení Živnostenského úřadu v areálu čp.26 ve Smidarech. Jedná se o autovrakoviště /název používaný všude v západní Evropě/, u nás spíše jako prodej náhradních dílů z ojetých automobilů. Jejím majitelem je pan Josef Kodr ml.

Do začátku roku 1993 bylo navezeno z Německa více jak 300 vozů, většinou všechno německé výroby, které se tak zvaně "bourají" /rozebírají/, a díly, které jsou použitelné a funkční, se prodávají majitelům vozů stejných značek u nás. Pro majitele těchto vozů, pomalu už také ojetých, to je samozřejmě velmi výhodné, protože nové náhradní díly jsou značně drahé a v té době zde ještě nebyly ke koupi, takže tito lidé museli konat cesty do Německa a draze platit v markách.

Protože tyto díly potřebují značné skladovací prostory a prostor stávající dílny nestačil, koupil majitel v roce 1993 vedlejší budovu čp.25 /dříve hospoda "U Bucků", kterou smidarští starousedlíci dobře pamatují. Poslední majitelkou byla p. Boháčová z Bratislavy./ Zahrada, která byla součástí tohoto prostranství, sloužila pak jako parkoviště dovezených aut.

Začátkem roku 1994 přišla jistá firma s nabídkou, aby jim byla tato zahrada pronajata na stavbu čerpací stanice pohonných hmot a začala se stavět benzinová stanice. Bohužel po půl roce dotyčná firma zjistila, že finančně na tuto nákladnou stavbu nestačí a dostala se do značných finančních potíží, stavbu přerušila a nyní hledá zájemce o koupi této rozestavěné pumpy.

Autovrakoviště řídí sám majitel Josef Kodr ml., za přispění práce celé rodiny, otec pracuje na výstavbě areálu, matka dělá účetní práce a administrativu, pomáhá i mladší bratr majitele. Jinak má firma jednoho stálého zaměstnance, který dojíždí z N. Bydžova, a stavební práce řídí p. Karel Lošan ze Smidar, kterému pomáhá p. Jan Stránský rovněž ze Smidar.

Dnešní podnikání není procházka rajskou zahradou, jak si spousta lidí neznalých problematiky myslí. Vyžaduje pevných nervů ve styku s úřady, povolení, jaká se požadují, nejsou známa snad v celé Evropě; aby se vyhovělo všem požadavkům ekologie a životního prostředí, vyžaduje také značných finančních prostředků.

Zatím firma prosperuje, zákazníci jezdí ze širokého okolí, ba možno říci z celé republiky. Loňského roku byl koupen pozemek mezi domem p. Kafkové a prodejnou Svatý, který se v současné době upravuje a bude sloužit jako parkoviště bezmotorových vozů.

Jar. Kodrová

AUTOVRAKOVISŤE

Prodává použité náhradní díly
na automobily zahraniční
výroby těchto značek:

AUDI - různé verze
BMW - různé verze
FIAT - různé verze
VW - různé verze
FORD - různé verze
OPEL - různé verze
A JINÉ
rok výroby 1979 - 85
(některé r. 85 - 90)

PRODEJNÍ DOBA:

PO - PÁ 8.00 - 17.00

SO 8.00 - 12.00

TELEFON/FAX: 0448/931 09

TĚLOVÝCHOVA A SPORT

Okresní přebor mužů r. 1995 - 96

Utkání	datum	začátek	odjezd
Červeněves - Lok. Hr. Králové	2.9.95 S	17,00	
Dohalice - Červeněves	9.9.95 S	17,00	15,30
Červeněves - Skřivany	16.9.95 S	16,30	
Třebeš - Červeněves	23.9.95 S	15,30	14,00
Červeněves - Kobylice	30.9.95 S	15,30	
Nový HK - Červeněves	7.10.95 S	15,00	
Červeněves - Smiřice	14.10.95 S	15,00	
Lovčice - Červeněves	22.10.95 N	14,30	13,15
Červeněves - M. Lhota	28.10.95 S	14,30	
Roudnice - Červeněves	5.11.95 N	12,30	

Okresní přebor dorostu

Utkání	datum	začátek
Červeněves - Lok. HK	2.9.95 S	15,00
Třebeš - Červeněves	9.9.95 S	15,00
Červeněves - Lovčice	16.9.95 S	14,30
Stěžery - Červeněves	24.9.95 N	13,30
Červeněves - Kobylice	30.9.95 S	13,30
Smiřice - Červeněves	7.10.95 S	13,00
Červeněves - Libčany	14.10.95 S	13,00
Kunčice - Červeněves	22.10.95 N	12,30
Červeněves - Lhota p.L.	28.10.95 S	12,30

Jan Šefara ml.

PRO CHVÍLE ODDECHU

Taký jsme jezdili...

POMŮCKA MEL. UTE IKEA	OTÁZKY	OPLOCENÝ LES	KOCOUPÍ (nářečně)	VOLÁNÍ PŘI KORIDĚ	1. DÍL TAJENKY	STAROŘÍMSKÁ MINCE
KOLEM						
MALÁ ČÁSTKA PENĚZ						
TO SAMÉ MÍSTO (zastar.)						SOUČÁST CEMENTU

	SLADKO-VODNÍ RYBA	4. DÍL TAJENKY	NĚMECKÉ ŽENSKÉ JMÉNO	ČÍNSKÉ ŽENSKÉ JMÉNO	CIHLOVÉ DRTI		POMĚR 1:1 RUDODŘEV				CHEM. ZN. SODÍKU KOUŘ		
VAJÍČKO V SEMENÍKU						DOMÁCÍ ZVÍŘE				ŘÍMSKÝ 549 ZBABĚLEC			
ORGANICKÁ SLOUČENINA						SYMETRÁLY SETINY HEKTARU				NOČNÍ PTÁCI VOUSY POD NOSEM			
PŘEDKY VOZU				RYTMICKÝ CELEK SMUTEČNÍ VRBY					PODÁVAT POTRAVU CÍRKEVNÍ OBŘÁDY				
ZKRATKA URAN DOLU			ČÁST DRUHOHOR PŘÍBUZNÁ				SPZ KOMÁRNA AFRICKÁ ANTILOPA				OPOMENUTÍ (právn.)	2. DÍL TAJENKY	LETECKÁ SPOLEČN. IZRAELE
DRUH KAPRADIN							VLNOBITÍ (množ. č.) DOSNA						
	ÚKAZY ŽELEZ					RÁMOVÁ PILA RYCHTÁŘ				JEDNOTKA VÝSKY TONU KÁVA			
POHYBY VZDUchem					NÁSPY NÁMĚSTÍ (zastar.)					TRÍŠTIVÁ STŘELA VYTRYSKY			
BĚLOVESKÁ KYSELKA				KALABA PRODEJNA NÁBYTKU V PRAZE					ASPIK ČÁST TKALCOV STAVU				
CHEMICKÁ ZNAČKA TITANU			JMÉNO HERCE RACKA MODLY				STRANOU 3. DÍL TAJENKY						PYSKY
OSLOVOVAT VE 3 OSOBĚ	D					POPELNICE SLOVENSKÝ HUDEBNÍK					INICIÁLY ŽELEZNÉ RUDY HALITY		
BADATEL					V KAŽDOU DOBU VAZAL					SADA HLE (nářečně)			
DRUH BUVOVA					SVALOVINA STAVEBNÍ DOZORCE	M				POVRCHOVÉ DOLY PLETENÝ ODĚV			
EXMISTR SVĚTA V ŠACHU				OPIS 1000 kg					SLOVANSKÉ VESNICE PŘÍTOK DUNAJE				PŘÍKRYVKY
	ČESKÁ ŘEKA	LEHKÝ BETON TRÍDA V JUDU					SPZ TREBIŠOVA 12 MĚSÍCŮ			ASIAT LOTYŠSKÉ PLATIDLO			
KONČE TINA			SPZ ÚSTÍ NAD LABEM SPZ RYCHLOVA N K			ANDĚL SPZ KARVINĚ					SPOJKA CHEM. ZN. TELURU		
5. DÍL TAJENKY						ZBYTEK							
TURECKÁ METROPOLÉ						MONOPOLNI SDRUŽENÍ							

CYCLING

SDH Loučná Hora pořádá pod patronací obecního úřadu SMIDARY

16. září 1995

IV. ROČNÍK CYKLISTICKÉHO ZÁVODU

LOUČNOHORSKÁ

ŠLAPKA

(Časovka na 18 km)

Kategorie : DĚTI - Přechozí - do 14 let

- Registrovaní - do 14 let (8,5 km závod)

DOSPĚLÍ - AMATÉŘI

- Muži nad 15 let

- Ženy nad 15 let

DOSPĚLÍ - REGISTROVANÍ

- Muži 15 až 35 let

- Ženy

- Veteráni nad 35 let

START A PREZENCE v Loučné Hoře od 8 do 9 hod.

Startovné : děti 15 Kč, dospělí 25 Kč - včetně občerstvení

Jízda za provozu na vlastní nebezpečí

Mnoho zajímavých cen !!!

ZÁVOD SPONZORUJÍ:

WINORA®

THE BIKE COMPANY

SCHÄFER & CO

Jízdní kola, opravy, prodej, distribuce

NOVÝ BYDŽOV TEL. 0448/228 44
SLOUPNO TEL. 0448/226 01

LOCTITE

Hradec Králové TEL/FAX (049) 315 08
Praha TEL. (02) 32 26 64

SECOS

Elektronické zabezpečovací systémy
Hradec Králové TEL. 049/611 139

KONSIGNA

Praha TEL. 02/67 993 111
Hradec Králové TEL. 049/309 51

PALACE
NOVÁKOVY GARÁŽE

Hradec Králové

TEL. 049/61 67 59

TEL. 049/61 31 88

TEL. 049/01 11 88

adidas

Hradec Králové Švehlova 443
TEL/FAX 049/22 313

LUSICO

Kancelářská technika
Hradec Králové
TEL/FAX (049) 228 76

TRUHLÁŘSTVÍ
Šperk - Hrubý
Smolná 1215
504 01 Nový Bydžov

Pojištění občanů
Hradec Králové

FRAK SPORT
František Klouček

Hostinec
U PREMIÉRA
PAVEL PICEK

Právo
POTRAVINÁŘSKÉ
ZBOŽÍ

Hradec Králové
TEL. 049/617 794

99,5 FM
Radio OK
VÝCHODNÍ ČECHY

Kancelářské
stroje
Hradec Králové
TEL. 049/613 196

VODA EKOLOGICKY A EKONOMICKY
Hradec Králové K. Čopka 60
TEL. 049/614 743 FAX 049/616 943

Hradec Králové
TEL/FAX 049/367 35

VELKOOBCHOD POTRAVIN
Hofická 203, 500 02 Hradec Králové
TEL. 049/612 031

Kopírování pro závod
zajišťoval :

Gočárova 1262
Hradec Králové
TEL/FAX (049) 300 38
Otevírací doba
Po - Pá
8,00 -18,00 hod.

XEROX
DOCUMENT
CENTRE

Vydává Obecní úřad ve Smidarech. Ročník 1995. Vychází
nepravidelně. Odpovědný redaktor: E. Řeháčková
Povoleno Okr. úřadem Hradec Králové